

● Elita Erkina — Julia, Tiit Härm — Romeo.

GUNNAR VAIDLA FOTO

Klassikat on «Estonia» balleti repertuaaris ikka vähe olnud. Teatri üldine suund on ilmselt teine. Seetõttu on nüüd väga meeldiv näha katset elustada balleti suursuguseid traditsioone — TIIT HÄRMI ROMANTILIST BALLETIÕHTUT, mille esieierdus on 12. OKTOOBRIIL. Et õhtu on

sisustatud romantikute teostega, on kujunenud ka vastav atmosfäär — salapärane, ebamaine ja väga õrn. Kuigi etendusel osaleb vaid 16 tantsijat, on jõude nii hästi kasutatud, et jääb tõelise balletiõhtu mulje.

Tiit Härmil puhul oleme korduvalt näinud, kuidas võib võrdse

meisterlikkusega esitada nii klassikat (mida Tiit Härm perfektselt valdab ja kus tal vähemalt meie vabariigis võrdset ei ole) kui ka karakterosi. Tiit Härmil laval vaadates näib, et ta annab igas rollis maksimumi. Kõik on nii veenev, et tundub ainuõige lahendusena, sest Tiit Härmil erilise la-

ROMANTILINE BALLETT «ESTONIAS»

valise sarmiga kaasneb suur näitlejameisterlikkus. Tema on üks nendest tantsijatest, kelle miimika annab tantsule alati palju juurde. Oma liigutustega suudab Tiit Härm muusika veel rohkem rääkima panna, ta räägib seda keelt, mida muusika ei saa rääkida. Hingestatus, ülim emotsionaalsus, võime publikut lummata, lisaks head professionaalsed võimed lubavad Tiit Härmil osa ka psühholoogiliselt pinnalt lahti mõtestada.

Oma seekordsesse kavasse on ta võtnud neli erinevat teost.

Jules Massenet' «Grand pas», nagu ka Pugini ja Berlioz'i kavassevõtt rõõmustab eriti sèepärast, et prantsuse muusika on meie teatrilaval olnud ikka haruldane. Lisaks sellele, et «Grand pas's» võime näha balleti parimaid traditsioone ja et see on «Estonia» tantsijale hea tehniline kool, vastab Massenet' muusika pehme lüürilisus suurepärasele Tiit Härmil näiturile. Koreograafia ja lavastajatöö on teinud ta ise.

Teiseks palaks on Cesare Pugni «Pas de quatre» (libretist J. Perrot, koreograaf A. Dolin, ballettmeister-lavastaja A. Onatskaja). «Pas de quatre'i» lavastaja on saanud inspiratsiooni ühest va-

nast gravüürist oma aja kuulsate baleriinide, «Pas de quatre'i» esimeste esitajate Maria Taglioni, Carlotta Grisi, Fanny Cerrito ja Lucile Grahni kujutistega. See on üks balletirepertuaari pärle, mõeldud neljale priimabaleriinile.

Õhtu esimese poole lõpetab Carl Maria von Weberi «Roosivaim», milles on kasutatud kuulsat orkestri-pala «Kui-se tantsule» — esimesi kontsertvälssi maailma muusikaajaloos. Teose programmiline lahendus on romantikutele tüüpiline — see on nagu imekaunis unenägu, hetkeline ja sõnuseletamatu (lavastaja A. Ozolinš, koreograaf M. Fokin).

Kava teine pool on Hector Berlioz'i «Romeo ja Julia» päält, mille aluseks on võetud samanimelise sümfoonia instrumentaalsed lõigud. Tegemist on igivana teemaga, mis lähemat tutvustamist ei vaja, aga peaks ikka ja jälle publikut köitma. «Romeos ja Julias» on meil taas võimalus näha meisterlikku ansambli-tunnetust Elita Erkinalt ja Tiit Härmil peaosades. Koreograafia ja lavastuse autor on I. Tšernõšov, lavastaja assistent oli T. Härm.

Balletiõhtu kunstnik on Kustav-Agu Püüman.

MARI SAAR